

орієнтувати майбутніх педагогів на пошук актуальної інформації в Інтернеті, опрацювання періодичних видань, наукових досліджень.

Одним з цікавих видів самостійної роботи є перегляд художніх фільмів економічного змісту. В такий спосіб проведення дозвілля поєднується з опануванням нових знань, якість засвоєння яких доцільно перевірити під час колективного обговорення змісту кінострічки на практичному занятті чи позанавчальному заході. Наприклад, при перегляді фільмів «Волл стріт» та «Волл стріт: гроші не сплять» формуються поняття вартості компанії, сутності власного і запозиченого капіталу, морального ризику, левериджу, волатильності, інсайдерства, геджування тощо.

Отже, в умовах ринкової економіки важливо точно знати сутність її понять і категорій, що стає серйозним підґрунтям для розуміння економічних явищ на рівні суспільства в цілому. Однією з цілей економічної підготовки має бути викладання основ економічної теорії на сучасному рівні. За сьогочасних умов не достатньо подати здобувачам освіти лише готові висновки. З метою розвитку економічного мислення необхідно ознайомлювати їх з методологією пізнання економічних явищ і процесів, широко застосовувати в освітньому процесі методи і прийоми інтерактивного навчання.

Список використаних джерел

1. Психологічний словник / за ред. В. І. Войтка. Київ: Вища шк., 1982. 218 с.
2. Осовська Г.В., Юшкевич О.О., Завадський Й.С. Економічний словник. Київ, 2006. 356с.

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ТРАДИЦІЙНОГО І КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДІВ ДО НАВЧАННЯ

Гоменюк Ганна Володимирівна

кандидат педагогічних наук, викладач кафедри математики та методики її навчання,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
homenyuk_hanna@tnpu.edu.ua

Обрецький Микола Миколайович

магістрант спеціальності 014.04 Середня освіта (Математика),
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
obretskiy8@gmail.com

У зв'язку зі зміною «знанневої» парадигма навчання на компетентнісну школа зіткнула з великою кількістю проблем. Щоб зрозуміти, як їх вирішити, необхідно здійснити порівняльний аналіз компетентнісного й традиційного підходів у навчанні. Отже, що ж таке традиційне навчання це навчання, «побудоване за старою парадигмою освіти, яку називають сцієнтистсько-технократичною (І.А. Зязюн), тейлорівською фабричною моделлю (Дж. Бонстінгл), науково-технократичною (І.О. Колеснікова), когнітивною (Є.О.

Ямбург), авторитарно-імперативною (Ш.О. Амонашвілі), авторитарною (Б.Г. Корнетов)» [4, с.228], воно зводиться до процесу набуття знань, умінь і навичок, а компетентнісний підхід передбачає їх єдність, взаємопроникнення та доповнення іншими, не менш важливими, компонентами.

Розглянемо основні компоненти навчання, а саме цінності, мотиви, норми, цілі, позиції школярів та вчителів, форми, методи та засоби навчання, а також контроль та оцінювання навчальних досягнень [1].

Цінності. Згідно традиційного навчання учні отримують знання, вміння і навички, на основі компетентнісного підходу – застосування знань, умінь і навичок для самореалізації в житті.

Мотиви. Традиційне навчання зводиться для учнів як обов'язок, а для вчителя як просте виконання професійного обов'язку; компетентнісне навчання передбачає зацікавлення учнів до навчання, а вчителя до розвитку учнів.

Норми. У традиційному навчанні відповідальність за навчальні досягнення учнів несе вчитель, свій авторитет він отримує за рахунок вимагання в учнів дотримання дисципліни, на основі компетентнісного підходу учні самостійно беруть на себе відповідальність за своє навчання, а авторитет вчитель досягає завдяки особистих якостей.

Цілі. У традиційному навчанні основне – здобуття усіх знань у молодості, компетентнісне навчання спрямоване на здобуття знань протягом життя.

Позиції школярів та вчителів. У традиційному навчанні вчитель виступає як авторитет, який передає знання, у компетентнісному навчанні вчитель виконує роль провідника, який направляє, пояснює, співпрацює.

Форми та методи. Традиційне навчання полягає у використанні ієрархічних та авторитарних методів, заняття проводять у класі під жорстким керівництвом вчителя, у навчанні на основі компетентнісного підходу використовуються демократичні методи, які побудовані на рівноправності, робиться акцент на самостійну роботу.

Засоби. В традиційному навчанні основним засобом виступає книга, компетентнісне ж навчання книгу доповнює різноманітними інформаційно-комунікаційними ресурсами.

Контроль та оцінювання навчальних досягнень. У традиційному навчанні контроль і оцінювання здійснює вчитель, у компетентнісному основна увага зводиться до самоконтролю і самооцінювання учнів.

Отже навчання за традиційним підходом – це процес передачі знань, умінь і навичок що пояснюємо, те й запитуємо, успішність визначається зіставленням з еталоном. Традиційна 12-бальна система оцінювання і класифікація виконання завдань «виконано – не виконано» не дає учням ніякого стимулу до розв'язування нестандартних завдань. Мотивація до навчання пояснюється тим, що в майбутньому це знадобляться йому в житті. Вчителі виконують роль судді, носія «знання», який передає частину своїх знань кращим учням. А от учень це – безвідповідальний об'єкт. Дане навчання носить репродуктивний характер,

тобто знання передаються учнем у готовому вигляді, а оцінювання відбувається відповідно до здобутого рівня, а точніше оцінюється те чого учень не досяг.

Навчання на засадах компетентнісного підходу відбувається шляхом оволодінням компетенціями. Навчання й перевірка знань проводиться на основі нестандартних завдань. Усі свої знання учень накопичує у системи, які виступають як інструменти для представлення учнем себе своїх досягнень поза школою. В основі мотивації лежать орієнтація на перспективні цілі розвитку особистості. Учитель займає позицію організатора, консультанта, а учень самостійно отримує необхідні знання. Урок виступає як одна з форм навчання, але акцент робиться на позаурочних форм роботи в групах по проектах, самостійна робота в бібліотеці, комп'ютерному класі та інше.

На основі порівняння компетентнісного і традиційного підходів до навчання можна зробити такий висновок. Компетентнісний підхід не заперечує традиційного навчання, але він акцентує увагу на здатності використовувати отримані знання. Отже, головне завдання сьогодні – навчити молодих людей плідно взаємодіяти із суспільством і в такий спосіб досягати статусу компетентних громадян.

Список використаних джерел

1. Глобін О.І., Бурда М.І., Васильєва Д.В., Волошена В.В., Вашуленко О.П., Мацько Н.Д., Хмара Т.М. Компетентнісно орієнтована методика навчання математики в основній школі: Метод. посібник. Київ : Педагогічна думка, 2015. – 245с.
2. Гоменюк Г. В. Методичні засади реалізації компетентнісного підходу в навчанні алгебри учнів основної школи: дис.. канд. пед. наук: 13.00.02. / Національний пед. ун-т ім. М.П.Драгоманова. Київ, 2016. 277 с.
3. Ширмова Т. Порівняльна характеристика компетентнісного та традиційного підходів у навчанні: Міжнародний збірник наукових праць Univerzita Kniznica. Словачинна: 2017, С.228-233

КОМП'ЮТЕРНЕ ТЕСТУВАННЯ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ

Сухойваненко Людмила Федорівна

Асистент кафедри фізико-математичної освіти та інформатики,
Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка

lyuda.sukhoivanenko@gmail.com

Одним із пріоритетних завдань вищої освіти сьогодні є підготовка високоосвічених і конкурентоспроможних фахівців. Важливу роль у підвищенні практичної і науково-теоретичної підготовки студентів відіграють міжпредметні зв'язки, які є відображенням інтеграційних процесів, що відбуваються сьогодні в науці і в житті суспільства. Зацікавленість проблемою інтеграції освіти зумовлена, перш за все, процесом розвитку наукових знань.